

И си го милвамъ и ща му казвамъ: татово-то, то!“ И отъ драгость Манго подскокналъ. Гжрие-то паднало отъ глава-та му и са разсипало.

Да ли си отъ Бога паднала, или въ градина никнала.

Казватъ на хубави-те момиче-та.

470 Далъ му Господъ бой, а не далъ му умъ!

Далъ му и риза-та си отъ грѣбъ-тъ. Сир. Далъ му сичко.

Далъ му маслина, да земе толумъ-тъ.

Далъ си и шапка-та. Гледай: Далъ му и риза-та си....

Далъ си попадия-та—ушилъ си шапка; далъ си Дж-щеря-та—ушилъ калимавка.

475 Два лешника на единъ орѣхъ надвиватъ. Сир. Два-мина надвиватъ на едно, ако и да ся клѣкави.

Два орѣха шупливи, и четири лешника, а тие са граниви. Прим. 13.

Два остри камѣка брашно не мелатъ. Сир. Двѣ люти (сръдити) снахи заедно не могатъ да живѣятъ. Срѣб.

Два лута камена никадъ добро брашно млети не могу.

Двама едно не чѣкатъ. Гледай: Петина Петка....

Двамина съ едно око.

480 Дванайсетъ лесници въ една дупка. Казватъ, че кога-то ѣ студено време-то, то лесници-те са събиратъ въ една дупка да са сгрѣватъ.

Дванайсетъ овчере съ една лѣжица ѣле, а кога миналъ влѣкъ-тъ, то не(и)мало, кой да извика.

(Че имъ бѣле на сички-те пѣлни уста-та.) Или:

Дванайсетъ овчере съ една лѣжица ѣле, и дванай-сетъ-те са наѣле.

Двашъ мери—веднашъ крой. Или:

Двашъ мери—веднашъ да не збрѣкашъ. Срѣб. Два пута миѣри, а треѣи крој.

485 Два *питача* и една врата.(?) (Зап. Блжг. К. М—ва.)

Двѣ золоти—цѣлъ грошъ.

Двѣ кучки на едно корито не ѣдатъ.